

El cementiri de les Coves de Vinromà, de propietat municipal, començà a construir-se a les darreries del segle passat. Les primeres inhumacions registrades són de finals del segle XIX (1882) i principis del 1900.

Els nínxols estan agrupats per galeries, la primera en construir-se fou la de "Nuestra Sra. del Carmen", entrant a l'esquerra, després es construiria la Galeria "Nuestra Sra. de la Asunción", entrant a la dreta.

Després es van construir les galeries que formen les parets del cementiri, amb este ordre: "Sagrado Corazón" (1925), "Desamparados" (1946) i "Santo Cristo del Calvario" (1961). Amb tot això el cementiri quedava tancat amb l'estructura que té a l'actualitat.

Però aplegà un moment en que no hi havien prou nínxols i l'Ajuntament comença a construir les galeries centrals, les úniques que tenen dues cares: cara nord i cara sud. La primera fou la de "Virgen del Pilar", la major de tota la zona central, amb un total de 188 nínxols a cada cara. Ja des d'aleshores no s'ha parat de construir galeries noves.

L'any 1991 es fa la de "Sant Vicent" i l'any 1994 la de "Sant Miquel", amb 64 nínxols cada una.

Totes les galeries centrals estan ocupades o tenen els nínxols reservats, a excepció de l'última, la de "Sant Miquel", que té només quatre nínxols a la venda, tots ells de la 4ª fila.

Pel que fa a les galeries que formen les parets del cementiri, les anomenades "galeries velles", és a dir:

- "Nuestra Sra. del Carmen"
- "Nuestra Sra. de la Asunción"
- "Nuestra Sra. de los Desamparados"
- "Santo Cristo del Calvario"
- "Sagrado Corazón de Jesús"

presenten tota una mena de deficiències en la seva conservació que han portat a l'Ajuntament a plantejar una reforma.

Per altra banda, administrativament els registres de nínxols, pel que fa als titulars de la zona vella, s'han quedat obsolets, la majoria figuren a nom de persones que ja són mortes.

Estos tres punts: la manca de nínxols en venda, deteriorament de galeries velles i titulars molt antics en els registres, han fet que l'Ajuntament actuara per a solucionar els tres problemes. Per una banda va a començar les obres de reforma i neteja de les cinc galeries velles abans esmentades i també la construcció

d'una nova galeria amb un total de 64 nínxols, a continuació de l'última construïda "Sant Miquel".

I per a donar solució al problema administratiu, ja s'ha informat als propietaris de nínxols de les galeries velles que passen per l'Ajuntament per tal d'actualitzar els titulars. Els nous titulars hauran de ser persones vives, i a poder ser una sola, amb un domicili concret a efectes de notificacions. Per a la qual cosa, els nous propietaris han de personar-se a les oficines municipals de dilluns a dissabte de 9 h. a 14 h. amb el títol del nínxol en qüestió.

Moltes famílies es troben amb el problema que hi ha més d'un hereu, doncs este és un bon moment per a ficar-se d'acord i partir el nínxol que és ni més ni menys un bé immoble més, com potser una finca. Per altra banda, l'Ajuntament té informatitzats tots els registres del cementiri, construccions, titulars, inhumacions etc. i el titular ha de ser necessàriament una persona física amb un D.N.I.

Es pensa que dintre uns quatre mesos estaran ja a la venda els nous nínxols. Els preus dels quals, s'espera en un principi que siguin els que hi han ara, és a dir:

- Nínxols de 1ª fila 35.000 pts.
- Nínxols de 2ª i 3ª fila 70.000 pts.
- Nínxols de 4ª fila 15.000 pts.

A estos preus s'ha de sumar 1.000 pts. per l'expedició de títol i registres per cada nínxol comprat. També cal aclarir que l'ordenança municipal que regula la tasa de cementiri preveu cobrar drets de reserva. Això s'aplica quan una persona compra un nínxol sense necessitar-lo en aquell precís moment, només per a tenir la "caseta" reservada. Les quantitats de reserva són:

- 50.000 pts. per als nínxols de 2ª i 3ª fila.
- 25.000 pts. per als de 1ª fila.

Els de 4ª fila no tenen reserva.

Així i tot allò que és més car al cementiri són les sepultures: una sepultura val 250.000 pts.

És curiós el fet que a principi de segle només s'enterraven als nínxols aquells que tenien més possibilitats econòmiques, els pobres s'enterraven a terra. Avui encara es pot comprovar que els propietaris de nínxols de les primeres galeries del cementiri pertanyen en general a famílies que tenien una bona situació econòmica. Ara, pels preus de les sepultures, és al contrari, de fet només hi han dos enterraments fets a terra en els últims anys.

Redacció de Tossal Gros

